

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.48. Nuptiæ Constantini & Mariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

confringi & destrui permittimus. (*) Sæcul. VIII.
A. C. 790.
Ceterum ex toto hoc Tractatu apparet, Francos præpostero affectu adversus Græcos fuisse occupatos. Nam in multis vix ullius momenti articulis tricantur, aspera ingerunt, sophismata atque argumenta ad rem non facientia adhibent.

§. XLVIII.

Nuptiæ Constantini & Mariæ.

Porro aliunde constat, Carolo Regi causam non defuisse, cur Ireni Imperatrici irasceretur; cum enim illa jam anno septingentesimo octogesimo secundo Theoph. an.
2. p. 384. misisset, qui a Carolo Rotrudem ejus filiam Constantino juveni nuptui dandam expeterent, & apud eam remanere Id. an. 9.
p. 391. jussisset Evnuchum, qui puellam ad linguam & mores Græcorum informaret, nihilominus post spatium sex annorum fœdera violavit, & non obstante amore,

LI 2 quem

(*) Lenius hic loquuntur Francorum Episcopi, & ad veritatem accedunt; nam nec Ecclesiæ Catholicæ mens est Christianos compellere ad singularem huic vel illi Imagini cultum exhibendum, est tamen præceptum negativum nec Imagines nec eorum Cultores laceßendi. Ceterum, ut infra videbimus, his Libris Carolinis respondit, data ad Carolum Regem epistola, Hadrianus Pontifex, cujus lenitas & prudentia Schisma declinavit.

Sæcul. VIII.
A. C. 790.

*Menol. Bas.
fil. 2. Dec.*

*Menol. Bas.
17. Apr.
Boll. to. 10.
p. 492.*

quem Constantinus erga Rotrudem conceperat, invitum ad nuptias cum quadam Armena, nomine Maria, mense Novembri, Indictione duodecima, anno 788. compulit. Fuere, qui dicerent Mariam, humili loco natam, felicissimam fortem singulari pietati patru sui Philareti, cognomento Eleemosynarii, in acceptis retulisse. Is in Paphlagonia natus, comparatis sibi manuum labore divitiis postea tamen ad paupertatem redactus, nihilominus eleemosynas largiebatur, atque de eo memorabile Charitatis in proximum exemplum narratur; cum enim quidam ejus vicinus, cujus bos perierat, ad ipsum ruri arantem venisset, proximi sui calamitate usque adeo tactus est, ut alterum boum suorum jugo solum eidem dederit, & ipse laborem subiens alteri bovi junctus aratrum trahere cœperit. Neptis ejus ad torum Imperatoris vocata propinquum opibus cumulavit, & ipse nunquam non pauperibus liberalissime de suo tribuens in optima senectute migravit e vita. Ejusdem memoriam Græci secundo Decembris colunt.

Constantino quoque erat Amica Sancta, nomine Anthusa, Constantini Copronymi filia, quæ nuptias a parente oblatas recusaverat. Constantino defuncto jam sui ipsius arbitra, omnibus bonis suis

Sæcul. VIII.
A. C. 790.

fuis in pauperes, in Monasteria, in redemptionem captivorum erogatis, etiam pretiosissimas vestes auro textas sibi detractas ad ornandas Ecclesias contulit. Hæc veluti Orphanorum & parvulorum projectorum Mater miseros colligebat, educabat, erudiebat. Senes in Hospitiis collocabat, morientium curam gerebat. Sæpius ab Irene & Constantino invitata, ut Imperii particeps esse vellet, constanter renuit, & accepto velamine monastico e manibus Tarasii Patriarchæ Monasterium Eumeniæ ingressa ibidem supremum diem clausit. Ecclesia Græca ejus memoriam duodecimo Aprilis honorat.

§. XLIX.

Constantinus solus imperat.

Illo anno quo Constantinus uxorem duxit, scilicet Regni sui decimo, Jesu Christi 789. ipsius & Irenis Matris jurgia in publicum proruperunt. Nam cum Divinatores nequissimi Imperatrici suggestissent, sibi esse exploratissimum, quod Cœlum Matri non Filio Imperium Romanum destinasset, fœmina, & domandæ ambitioni impar, facile adulationi cessit. Vicissim Constantinus viginti annorum juvenis impatientissime ferebat, se neglecto solum Stauratium Patricium omnia posse. Ergo Matrem custodiæ dare & in Siciliam relegare meditatur;